

stændig fortrolighed om de oplysninger, som indgives, foreslås derfor som et nyt stk. 2 i § 144 a, at de oplysninger, som Statens Luftfartsvæsen pligtmæssigt modtager fra Havarikommissionen for Civil Luftfart i henhold til § 141, skal være underkastet samme hemmeligholdelse som den, der er gældende i Havarikommissionen for Civil Luftfart.

Det tilføjes herved, at havarikommissionens arbejde netop er lagt an på, at kommissionen i fortrolighed kan modtage oplysninger fra piloter, luftfartsselskaber m.fl., og at det vil kunne være forbundet med konsekvenser for omfanget af de oplysninger, der fremover vil blive afgivet til havarikommissionen i undersøgelsesarbejdet med henblik på at forebygge flyvehaverier og flyvehændelser, såfremt tilliden til, at der gælder fortrolighed om oplysninger, der gives til havarikommissionen, svækkes.

Forslaget indebærer, at Statens Luftfartsvæsen (i lighed med hvad der gælder for havarikommissionen) ikke vil være berettiget til at videregive de omhandlede oplysninger til »uvedkommende«. Med hensyn til afgrænsningen af begrebet »uvedkommende« vil de almindeligt gældende forvaltningsretlige regler herfor være gældende, jf. herved forvaltningslovens § 28.

I forhold til andre myndigheder vil det i den forbindelse indgå i vurderingen, om en videregivelse i givet fald vil kunne antages at være et naturligt led i den pågældende anden myndigheds arbejde. Det må antages, at dette indebærer, at der f.eks. ikke i almindelighed vil kunne ske videregivelse til Trafikministeriet.

Til nr. 10, 13, 16 og 18 - 20

Ændringerne er en teknisk konsekvens af lov nr. 433 af 31. maj 2000 om ændring af forskellige lovbestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af lov om fuldbyrdelse af straf m.v., hvorved hæftestrafpen afskaffes.

Til nr. 11

Forslaget indebærer en justering af strafbestemmelserne for så vidt angår straf for overtrædelse af luftfartsvæsen § 28.

Forslaget er delvis en konsekvens af forslagene i nr. 2 og 6, idet en manglende indberetning om forhold, der har betydning for luftdygtigheden, og som vil blive omfattet af § 89 b, vil kunne straffes efter forslaget i nr. 18 om § 149, stk. 10.

Herudover foreslås en justering for så vidt angår den resterende del af den gældende bestemmelse i § 28 med hensyn til hvem, der er ansvarlig for, at et luftfartøj er luftdygtigt, der må ses i sammenhæng med de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, til kun at anvende et luftfartøj, der er luftdygtigt, § 25, stk. 1

og 2, om luftdygtighedsbevis for danske eller udenlandske fly og forslaget vedrørende § 23, stk. 1, 2. pkt. om pligt til efter anmodning at meddele luftfartsvæsenet de oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af tilsynet.

Forslaget indebærer en omformulering af grundlaget for straf for manglende luftdygtighed, idet der i stedet for straf for overtrædelse af § 28, der ændres med forslaget i nr. 2, foreslås straf for overtrædelse af bestemmelserne i den gældende § 22, stk. 1, om et luftfartøjs luftdygtighed, den foreslåede bestemmelse vedrørende § 23, stk. 1, 2. pkt., om pligt til efter anmodning at meddele luftfartsvæsenet de oplysninger, som er nødvendige for tilsynet, og den gældende § 25, stk. 1 og 2, om luftfartøjers luftdygtighedsbevis.

Det skønnes hensigtsmæssigt, at der pålægges straf for overtrædelse af de nævnte bestemmelser i §§ 22, 23 og 25.

For så vidt angår ændringen vedrørende straffen »hæfte« henvises til bemærkningerne til nr. 10, 13, 16 og 18 - 20.

Til nr. 12

For så vidt angår ændringen vedrørende straffen »hæfte« henvises til bemærkningerne til nr. 10, 13, 16 og 18 - 20. Med hensyn til forslaget om § 137, stk. 2, er der tale om en teknisk konsekvensændring som følge af forslaget i nr. 7 og 8.

Til nr. 15

Der er tale om en teknisk konsekvensændring som følge af forslaget i nr. 14.

Til nr. 17

Det præciseres i forslaget, at selskaber m.v. (juridiske personer) straffes på objektivt grundlag for overtrædelse af støjforskrifter, selv om en involveret pilot eventuelt ikke vil kunne straffes, f.eks. som følge af, at der ikke foreligger tilregnelser på grund af, at der er tale om et hændeligt forhold, eller fordi der alene foreligger simpel uagtsomhed og ikke forsæt eller grov uagtsomhed. En præcisering er nødvendig efter ændringen af straffeloven med lov nr. 474 af 12. juni 1996 om strafansvar for juridiske personer, idet et strafansvar for en arbejdsgiver, der er en juridisk person, efter reglerne i straffelovens 5. kapitel forudsætter, at der foreligger tilregnelser fra den ansattes side, jf. straffelovens § 27. Af de samme bevismæssige og præventive grunde, som i sin tid dannede grundlag for bestemmelsens indførelse, er det væsentligt, at der fortsat foreligger mulighed for straf på objektivt grundlag af luftfartsselskaber, der stort set alle er juri-